Brittisportti

NUMERO 2 - 2016

Brittisportti

Brittisportti-lehti kootaan talkooperiaatteella. Tavoitteena on lisätä lehden teossa mukana olevien yhteisöjen ja harrastajien yhteishenkeä, tiedottaa alan tapahtumista sekä julkaista niin hyödyllisiä kuin viihteellisiä juttuja autoharrastuksen piiristä.

M.G. Car Club of Finland ry taittaa lehden saadusta aineistosta ja toimittaa aineiston painoon. Brittisportti pyrkii hankkimaan juttuja sekä MGCCF:n jäsenistöltä, että yhteistyössä muiden yhteisöjen ja kirjoittajien kanssa. Ilmestymistavoite on neljä numeroa vuodessa, mikä toteutuu, jos aineistoa on saatavilla.

Tässä lehdessä julkaistut mielipiteet ovat kirjoittajien omia, eivätkä välttämättä samoja kuin M.G.Car Club of Finland r.y:n hallituksen. Kaikki mielipiteet kuitenkin julkaistaan.

Brittisportin ilmoitushinnat sovitaan tapauskohtaisesti. Harrastukseen selvästi liittyvät ilmoitukset pääsevät lehteen pääsääntöisesti veloituksetta, jos tilaa vain riittää.

Painopaikka: *Picaset Oy, Helsinki*

ISSN 2243-3198

Materiaalin toimitusosoitteet:
tomi.lundell@gmail.com
Tomi Lundell, Bulevardi 54 B 57,
00120 Helsinki
+ 358 50 5151038

Seuraava lehti ilmestyy:
Syyskuu / 2016, aineistopäivä: 9.9.2016

KANSIKUVA: Triumph TR6 esillä Grips Garagen osastolla Classic Motor Show'ssa. Lisätietoja: e-DriveRetro.com ja gripsgarage.com. Sama sähköautotekniikka voidaan soveltaa muihinkin klassikkoautoihin.

MG Car Club of Finland r.y.

Osoite:
c/o Kauko Ruuska,
Vesimiehentie 15,
00740 Helsinki

Pankkitili:
NORDEA
FI12 10113000 2073 98
BIC NDEAFIHH

Puheenjohtaja:
Rauno Halme,
050-5722252
rauno.halme@gmail.com

Muut hallituksen jäsenet (2016):
Airaksinen Jouni
Honkanen Mikko
Lundell Tomi
Ruuska Kauko (siht.)
Vavuli Kari (vpj)
Åvall Oskari

Jäseneksi liittyminen:
Maksa vuoden 2016
jäsenmaksu 25,- tilille ja olet jäsen.
Muista näpytellä nimesi ja
osoitteesi lisätietoihin

Kotisivu:
http://www.mgcc.fi

Facebook:
https://www.facebook.com/
MGCarClubFinland

Osoitteenmuutokset:
kauko.ruuska@elisanet.fi

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Lahden Classic Motor Show aloitti jälleen hienosti alkavan ajokauden. Tänä vuonna sää oli mitä parhain. Aurinko paistoi täydeltä terältä ja avoautossa oli hattu tarpeellinen. Kerhon yhteislähtö Kehäkessalta oli siirretty aikaisesta aamusta puoleen päivään. Halusimme testata josko puolenpäivän jälkeen Lahden messuhallin edessä olisi tilaa meidän MG autoille. Kokeilu onnistui, tilaa oli hyvin ja saimme kaikki hyvät paikat suoraan pääoven edestä. Aikaisempina vuosina olemme usein joutuneet hakemaan parkkipaikkaa aina kaupungista asti.

Näyttelyn teemana oli tällä kertaa ralli ja hallit olivat täynnä jos jonkinlaisia ralliviri-tyksiä.

Myös erilaista rekvisiittaa oli myynnissä enemmän kuin aikaisemmin.

Tämän vuoden ehkä yksi kiinnostavin uutuus näyttelyssä oli Triumph GT 6 joka oli muutettu sähkö-autoksi! Eikä yhtään huonon tuntuinen olleenkaan päinvastoin eritäin hienosti rakennettu, saattaa kuintenkin vielä ottaa aikaa ennenkuin niitä tulee vastaan meidän kesäisillä pikkuteillä, mutta suunta tulevaisuuteen on kyllä nyt tiedossa.

Seuraava kerhon tapahtuma onkin sitten perinteinen Haikon Piknik 5. päivä kesäkuuta, laittakaa ventiilikopat kuntoon sillä tiedossa on tass jännittävä Rocker Cover kilpailu!

Hienoa ajo-kautta kaikille, ajat sitten sähkö tai petrooli moottorisella autolla.

Rauno Halme
Puheenjohtaja

Auto Historiallisen Seuran Helatorstaiajo 5.5.2016

Olimme muutaman MG auton kanssa AHS:n Helatorstai ajossa 5.5.2016, yksi MG Magnette, yksi MG TD ja kaksi B-roadsteria. Olihan toki paikalla jokunen muukin kerhomme jäsen, mutta liikkeellä jollain muulla menopelillä. Kokoontuminen ajoon oli Karjalohjalla Kylpylä hotelli Päiväkummussa, jossa nautittiin maittava aamiainen 9:30 alkaen. Ensimmäiset autot starttasivat 10:30 reitille ja keli oli heti aamusta erittäin otollinen meille jotka olivat paikalla avoautoilla. Kevään ensimmäinen reissu ja aurinko paistoi täydeltä teräl̈tä, mutta pahus aurinkorasva viime kesän jäljiltä kotona, neuvokkaana avoautoilijana reittiohjeen reunasta paperi suikale aurinkolasien ja nenän väliin ja päivä oli pelastettu.

Ajoimme ensin Kirkniemen kartanoon jossa oli ensimmäinen tauko sieltä jatkoimme Sjundbyn linnaan joka oli historialtaan erittäin mielenkiintoinen tutustumis kohde, täällä oli myös opastettu kiertokävely.

Linnakierrokselta Lohja järveä kiertäen mutkateitä pitkin takaisin Karjalohjalle jossa nautittiin maittava lounas ja palkinnot päivän ajosta myös jaettiin, tosin meille ei tällä kertaa niitä herunut.

Kaiken kaikkiaan hieno päivä ja saattaa olla, että kerhomme viettää näillä nurkilla kauden päättäjäisajon.

Terveisin

Kari ja Rauno

MYYDÄÄN

MGA Roadster 1959

Tiedustelut: Juha, 050 593 4715

Miten saan mahtumaan picnic-pöydän MGA:han?

Pikniköinti viltillä istuskellen onnistuu kyllä, mutta pöydän ääressä aavistuksen verran mukavammin kun juomat pysyvät paremmin pystyssä eivätkä mahdollinen kosteus ja valkoposkihanhien jätökset häiritse. Haavena oli oikea picnic-pöytä tuoleineen, mutta sellainen normisetti ei MGA:n tavaratilaan suostu millään mahtua. Ratkaisuksi kehkeytyi sopivan kokoinen levy, joka tukeutuu yhteen taittuvaan jalkaan ja takapuskuriin. Levy asettuu puskuriin pienillä kulmaraudoilla rekisterikilven puolin ja toisin siten, että se ei pääse liikkumaan eteen- tai taaksepäin eikä sivusuunnassa. Yksi alle taittuva jalka riittää. Oheisista kuvista selviää rakenne paremmin kuin selittämällä. Perusrakennetta voi käyttää tietenkin muihinkin MG-malleihin mittoja ja kiinnitystä soveltamalla. Tarvikkeet löytyivät tällä kertaa omasta ”kierrätyskeskuksesta” eli tallin takanurkista mukaanlukien pienet vintage-telttatuolit, jotka eivät kuitenkaan ole ihan täydellisiä ergonomian suhteen. Hieman isommat ovat hakusessa.

Tomi

Niksinurkka: Classic-auton renkaat ja niiden valmistusviikko/-vuosi

Klassikkoautojen omistajien eräs suuri ongelma on uusien renkaiden hankinnan ajoitus. Yleensä katsotaan vaan kuvion kuntoa ja todetaan että ”Juu ei ongelmaa, voin ajaa vielä muutaman vuoden”. Otin kuvan MG-B:ni renkaasta, joka näyttää olevan täydellinen vielä moneksi tulevaksi kesäksi. Kuvassa oleva rengas on kuitenkin 18 vuotta vanha! Yleisen suosituksen mukaan — tälle ei ole olemassa sääntöä — renkaat pitäisi uusia kymmenen vuoden jälkeen. Luonnollisesti, jos tiedät että klassikkoautollasi on alla vanhat, kovat renkaat, ajatkin sen mukaisesti eikä ongelmaa ole.

1

2

Auringonvalo ja vähäinen käyttö ovat haitaksi renkaille. Auringon ultraviolettisäteily vanhentaa renkaita eikä sekään ole hyväksi renkaille, että käytämme autojamme vain kesäisin, vaikka kumiseos on tarkoitettu joustavaksi ja päivittäin käytettäväksi.

3

Helpoin tapa tarkistaa renkaidesi ikä on katsoa renkaiden sivuvallin DOT-merkinnän viereisiä merkintöjä. Jos luku on nelinumeroinen, kuten kuvassa 2, renkaat on valmistettu vuoden 2000 jälkeen, viikolla 05 ja vuonna 2005.

Jos luku on kolminumeroinen, renkaat on valmistettu ennen vuotta 2000. Esimerkiksi kuvien 1 ja 3 renkaan merkinnästä näkee, että se on valmistettu viikolla 19 joko vuonna 1998 tai 1988 — emme tiedä kumpana, sillä merkintätavan käyttöönotossa ajateltiin, että riittää ilmaista vain valmistusviikko sekä kuluvan vuosikymmenen vuosinumero. Kuitenkin vuonna 2000 merkintä muutettiin nelinumeroiseksi, jossa selvästi ilmaistiin viikkonumero ensimmäisellä kahdella numerolla ja jälkimmäisellä kahdella numerolla valmistuksen vuosiluku.

On vaikea sanoa, pitäisikö ostaa kalliit renkaat, jotka kestäisivät vuosikymmenien kulutuksen, vaiko halvemmat renkaat vaihdettaviksi 7-8 vuoden välein. Tämä on yksi niistä ongelmista, joita meillä on näiden klassikkoautojemme kanssa. Joka tapauksessa, jos renkaissa on sivuvallissa vain kolmilukuinen merkintä, on ehkä aika harkita niiden uusimista. Kunhan korvaat 15-20 vuotta vanhat renkaasi uusilla, huomaatkin, miten hyviltä uudet renkaat tuntuvatkin.

Rauno

SARVISALON KESÄTORI

VETERAANIAUTOPÄIVÄ
LAUANTAINA 23.7.2016
klo 10 – 12

SARFSALÖ SOMMARTORG

VETERANBILSDAG
LÖRDAG 23.7.2016
klo 10 - 12

Sarvisalossa järjestetään kesälauantaisin jo perinteeksi muodostunut saaristolais kesätori.

Lauantaina 23.7. on jälleen vuorossa veteraaniajoneuvopäivä, jossa aikaisempina vuosina MG:t ovat olleet edustavasti näytillä.

TULE SINÄKIN MUKAAN!

Ajo-ohje:
Porvoo – Isnäs -Sarvisalo
Noin 30 km Porvoosta

På Sarfsalö ordnas under sommarlördagar ett nu redan traditionellt sommatorg.

Lördagen den 23.7. är åter en veteranfordons-dag. MG bilarna har varit värdigt representerade under tidigare år.

KOM OCKSÅ DU MED!

Köranvisning:
Borgå – Isnäs – Sarfsalö
Ca. 30 km från Borgå

Kesätorin jälkeen kannattaa poiketa lounaalle Sea Golf Rönnäsin klubiravintolaan.

Efter sommartorget rekommenderas lunch på Sea Golf Rönnäs klubb-restaurang.

ÖSTERSJÖN RUNT PÅ 8 DAR

Men för säkerhets skull tränade vi med Saima runt på 2 dar.

Och med framkörning över småöarna i Ålands hav och uppladdning hos Rauno och Ann blev det en semester på drygt 2 veckor och en sammanlagd körsträcka på närmare 500 mil.

Måndag morgon startade vi vår resa mot Grisslehamn där färjan var bokad. Navigatorn som hela tiden ville göra U-sväng och leda oss till Albanien, hade jag programmerat till Raunos adress i Esbo utanför Helsingfors. Numera hittar jag dit ändå men för skojs skull så.

Färjan tog oss till Eckerö och vi körde till Mariehamn och där slog jag på GPS:en för att enkelt hitta vägen till Långnäs där vår färja skulle gå.

Jag följde noga alla anvisningar och Britta protesterade, ”där står det Långnäs” sa hon. ”Det är lugnt, den har nog hittat en bättre väg” sa jag, men när vi plötsligt var tillbaka på Eckerö va jag tvungen att ge mig och vi körde efter Brittas anvisningar och kom så äntligen fram till färjeläget.

Eftersom det var 2 timmar till avgång gick vi och åt lunch och när vi återvände till vår obokade kö fick vi veta att det var fullt. Man måste boka.

Okej, vi ringde och bokade och fick vänta ytterligare flera timmar. Minst en övernattning fordras och den bestämde vi att vi skulle ta i Sottunga.

Färjan därifrån var också fullbokad, så vi fick ta en mycket senare tur och var framme i Galtby vid 21.30 tiden.

Nu återstod 2 lokalfärjor som vi också fick vänt på, så klockan började närma sig elvasnåret och vi tänkte övernatta i Åbo-trakten, men det tillät inte Rauno. Han ringde flera gånger och tjatade.

Okej då, men först måste vi ha nåt att äta, vi hade tänkt göra det på färjan men där fanns inget alls. Inte ens en kaffeautomat. Och sen behövde vi tanka. och när allt detta var avklarat blev det järnet på motorvägen till Esbo, dit vi anlände en bit efter midnatt. En nattmacka och sen i säng.

Nu fick vi koppla av ett par dagar med bland annat en rundtur med en skärgårdsbåt och fredag förmiddag bar det av mot Lappenranta eller Villmanstrand som det heter på svenska. Vi anlände vid kvällningen och gjorde oss hemmastadda i var sin stuga och åt en god middag.

Lördag morgon letade vi oss till startplatsen och så småningom kom vi iväg. Banan var föredömligt pilad så svårigheterna bestod i frågorna i kontrollerna. Somliga var av allmän karaktär och dom hade man någorlunda chans att klara av men dom lokala frågorna var det bara att gissa. Ett gäng damer i Mercedes hade fått problem, så vi stannade för att hjälpa till. Fler bilar stannade och snart var det ett tiotal gentlemän runt Mercan. Dom demonterade bränslefiltret , för det måste ju vara där felet ligger.

När det konstaterats att soppan flöt kommenderade vi damerna att provstarta. Inget hände, batteriet var tomt. Snacka om felsökning. Startkablar kom fram och då gick den igång. Damerna fick stränga order att inte stänga av motorn och inte köra med halvljuset på. Dom klarade sig till sista kontrollen för dagen, då plötsligt höger bärarm behagade lossna från karossen och ramla ner i gatan. Halva axeln var lös.

Bärgning anbefalles. Vi fortsatte till etappmålet i Mikkeli eller S:t Mickel som stan heter och checkade in i en stuga, som vi delade med Rauno och Ann och Esko och Lissie med nyinköpt TF. Vi killar gick och badade bastu, medan tjejerna föredrog att duscha. I kallvatten. Varmvattnet funkade inte.

Efter ett dopp i Saima och ombyte till festmiddagen dök damerna i Mercan upp. Dom hade fått hjälp av en lokal verkstad att hänga upp bärarmen med en stor bult rakt genom golvet och kunde nu fortsätta.

Efter en god middag och lite underhållning var det sängdags.

Söndag morgon var det omstart och fem nya kontroller att avverka och framåt eftermiddagen var vi tillbaka i Lappenranta och hade avverkat 30 mil runt sjön. Med tanke på våra dåliga resultat ansåg vi att vi inte behövde vänta på prisutdelning, då vi hade 22 mil att åka till Esbo, så vi drog iväg ”hemåt”. I Helsingfors gjorde vi ett besök hos våra vänner Esko och Lissie i TF:en och tog en fika innan vi fortsatte till Rauno.

Måndagen fördrev vi med att serva bilarna och växla till oss en lämplig summa estniska ”kroon”. Tisdag morgon, packat och klart.

Jag pluggade in GPS:en för att ladda upp och lade den ovanpå instrumentbrädan och ångrade mig omedelbart, eftersom den genast gick sönder. Jag hade glömt att det är +jord i TD:n. Säkrings-byte hjälpt e inte. Troligen erfordras en ny sladd. Får väl köpa den i Tallin för nu började det bli brådis. Färjan väntar inte. Efter två timmar på sjön körde vi iland i Estland och började med att tanka fullt. Sen köpte vi en ny sladd till ingen nytta. GPS:en var lika stendöd. Ja,ja, vi får väl hitta ändå, det har gått förr. Förresten har ju Rauno en, så det fixar sig.

Eftersom vi käkat lunch på färjan susade vi söderut på mindre vägar och plötsligt var vi inne i Sooma Nationalpark. På en dammig grusväg helt oplanerat, en mil senare var vi på asfalt igen och letade oss fram mot kusten och hittade ett hotell, där vi checkade in.

När vi är ute och reser och har stora kofferten, som Britta har packat full med grejer, så den väger bly, får vi alltid ett rum som ligger längst bort från receptionen så man får armar som en orangutang. Så även nu.

När jag pustat ut tyckte Rauno och jag att vi kanske borde tvätta bilarna. Vi åkte tillbaka en bit där vi sett en skylt om biltvätt och hittade till sist en kombinerad billackering och tvätt, som förestods av en tjej. Låna tvätthallen och tvätta själv. Nej! Jag tvättar, sa hon fast på estniska eller möjligen ryska. Hon pekade på prislistan på väggen. Okej, så får det bli ansåg vi och efter en timme var bilarna rena igen. Hon gjorde ett grundligt jobb, nämligen. Sen slog Murphy till, vi hade precis avslutat middagen när regnet kom. En rejäl skur åtföljd av åskväder som skrämde in ungarna som sprang ute i regnet och lekte.
Onsdag morgon fortsatte vi söderut och passerade Riga på behörigt avstånd och undvek dom stora vägarna. Vi stannade för en förmiddagsfika och fick en ny variant av kaffe, det såg ut som Cappucino men det var ingen mjölk i, däremot var halva koppen sump.

Framåt kvällen var vi framme i Kaunas, den gamla huvudstaden i Litauen och hittade hotell Adlon, ett fyrstjärnigt hotell, men där var det fullt. Priset hade däremot varit helt rätt, motsvarande 600 kr. En kille kom fram och föreslog ett annat hotell runt kvarteret, vi gick dit och kollade. Efter koll i böckerna kunde dom skaka fram två rum åt oss, men det kostade 930kr. ”Det är för dyrt, Adlon tar 600” sa Britta. ”Det finns ett annat en bit bort” sa receptionisten och försökte förklara vägen. ”Där kan ni få rum för 600”. ”Förresten, det är svårt att hitta.

Jag hämtar min bil så kan ni följa mig" sa han. Vi gick tillbaka till bilarna och så följde vi efter honom. Det var en lång och krånglig väg, men vi kom fram till ett lyxhotell i utkanten av en park. Det visade sig att det var han som ägde båda hotellen och han visade oss porträtt på väggarna på hans förfäder och berättade lite om dom. Middagen var superb och rummen av högsta klass med sovrum och vardagsrum som säkert kostat det tredubbla om inte Britta lagt sig i.

Torsdag morgon fortsatte vi, min TD hade småjäklats på morgnarna, jag fick lirka med tändningsnyckeln för att få bränslepumpen att komma igång, men snart gick den som den skulle. Efter lunchuppehåll och vykortsköp behövde Rauno springstart, helt i onödan, han hade glömt att lägga i friläge. Startmotorn orkar inte med växeln i.

Snart var vi inne i Polen och vägarna, som blivit gradvis sämre, började bli bättre igen, fast bara lite, men trafiken var fortfarande fortfarande. Det sägs att 50% av svenskarna kör för fort. Här är det 100 fast här är det polacker. Man blir omkörda av alla, bussar som långtradare. Ja inte traktorer förstås.

Framåt kvällen svängde vi in på ett litet hotell i utkanten av en by och mottogs av en vänlig hund som absolut ville adoptera oss. Matte, som förestod hotellet, var om möjligt ännu trevligare. Hon pratade och skrattade och vi förstod inte ett skvatt, men rum fick vi och medan vi väntade på att det skulle bli middag passade vi på skita ner oss om händerna. Ja, mest Rauno. Det var hans vattenpump vi lekte med. Remskivan var glapp. Han hade försökt avhjälpa det med brickor, men när vi placerade brickorna på rätt sida blev det bra.

Fredag morgon checkade vi ut för fortsatt färd västerut. Den här gången kostade det bara 500 spänn inklusive middagen kvällen före. Min TD småjäklades som vanligt till en början men sen skötte den sig som den skulle genom Polen och vi stannade strax före tyska gränsen vid ett tyskägt hotell, där Britta fick vänta ovanligt länge på sin middag, vi andra hade ätit klart när hon äntligen fick sitt käk

På lördagen körde vi över tyska gränsen och nu blev vägarna något bättre fast fortfarande skumpiga och gropiga och trafiken blev något lugnare, inte så många omkörningar. Vi hann till Ludwigsluft cirka 4,5 mil sydost om Lubeck och letade reda på ett lämpligt hotell, duschade och var genast lika svettiga igen. Temperaturen låg på över 30 grader när vi knallade ut på stan för att inta middag på en italiensk restaurang.

Jag hade irriterat mig på alla omkörningar, jag hade helst velat följa trafikrytmen som var cirka 20 km/tim över tillåtna men Rauno envisades med att köra lagligt.

Nu förstod jag varför, han tog av navkapseln bak och kollade muttern. Jag hade en slagringsnyckel som han lånade och drog åt den. Splinesen i bromstrumman var illa åtgångna så det gällde att ta det lugnt om man skulle klara sig hem.

På söndag fortsatte vi och TD:n småjäklades som vanligt, men nu började den storjäklas och ville inte alls, så det var bara att köra åt sidan och ta fram reservbränslepumpen och byta. Efter lite invänjning gick den som perfekt. Fast det hade varit enklare att ta av kåpan till pumpen och peta tillbaka sprintern som håller brytarspetsarna upptäckte jag när vi kom hem.

Vi stannade för fika och kartläsning när det kom fram en kille och berättade att han höll på att renovera MG bilar och frågade om vi behövde hjälp. Han föreslog lämplig väg mot Danmark och snart var vi i Flensburg och bunkrade upp . Det blev inte så värst mycket, utrymmet är ju rätt begränsat. Sen fortsatt vi till Kolding och letade upp Scandic och bokade rum. Rökfritt den här gången.

Nu började det regna igen och det fortsatte även på måndag morgon när vi åkte över broarna mot Köpenhamn och Malmö. Det övergick till ett rejält ösregn men, who cares, man får inte vara blöt.

Efter ett trevligt besök hos Janne och Kikki i Östra Forestad fortsatte vi till Markaryd och blev veckans samtalsämne när vi körde kors och tvärs och letade efter ett vandrarhem som inte fanns. Ett skapligt hotell fanns däremot och det invaderade vi tillsammans med ett gäng tjejer från Norge på stora motorcyklar.

Tisdag morgon fortsatte vi vår färd. Rauno hade bokat färja som av gick 20.00, han skulle hjälpa sin bror att flytta och ville vara framme vid Viking-terminalen två timmar före, så det var inte läge att köra vilse, utan vi tog Riksettan och med lunchuppehåll vid vår stamkrog i Mjölby och några fikaraster var vi framme exakt 18.00 och då avslöjade Rauno varför han ville ha två timmar på sig, det var för att det eventuellt skulle strula till sig, vilket det alltså inte gjorde. Han litar inte riktigt på MG:n. Vi ska jobba på det. Vi vinkade av dom och så åkte vi hem.

Leo och Britta

Busier bee in her bonnet.

Her windows wind up. And down.

More room in her lockable boot.

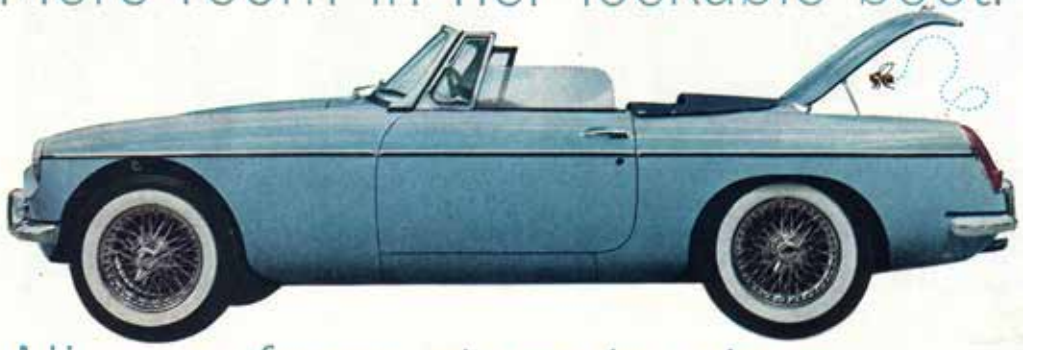

All new from stem to stern.

MGB

Candid advice to the gal who has accepted an invitation to share a test ride in the new MGB for '63. If he wants to bet that your hairdo will stay done, don't bet. He'll simply wind up the windows. If he says that he can easily top a 100, he's right. Don't worry. Remember, the MG is the "Safety-fast" car. When he balks at letting you drive, don't argue. Let him have his fun. Just smile to yourself and enjoy all the luxurious passenger conveniences instead. After all your BMC dealer is an understanding guy. He'll be glad to arrange a test-drive just for you. Warning: Once in, you won't want out.

BMC

Product of **The British Motor Corporation Ltd.**, makers of MG, Austin Healey, Sprite, Morris and Austin cars. Represented in the United States by Hambro Automotive Corporation, 27 West 57th Street, New York 19, N.Y.

Tunnelmakuvia Lahden Classic Motor Show:sta

(kuvaaja: Rauno Halme)

motonet
LUJAA LADA LAATUA

Pöytäkirja

M.G Car Club Finland ry:n sääntömääräinen kevätkokous

Aika	1.4.2016 klo 19.00 – 20.00
Paikka	Hemingway's Pub, Hietalahdenranta 11, Helsinki
Osallistujat	Merja Autio Raija Holma Matti Husa Jyrki Lotila Oskari Åvall Mikko Honkanen Rauno Halme Kari Vavuli Tomi Lundell Kauko Ruuska Helena Ruuska

1. Kokouksen avaus
   Puheenjohtaja avasi kokouksen klo 19.00

2. Valitaan kokoukselle puheenjohtaja, sihteeri ja kaksi pöytäkirjantarkastajaa sekä ääntenlaskijat
   Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Kari Vavuli, sihteeriksi Kauko Ruuska ja pöytäkirjantarkastajiksi sekä ääntenlaskijoiksi Merja Autio ja Helena Ruuska.

3. Kokouksen laillisuuden ja päätösvaltaisuuden toteaminen
   Kokous todettiin lailliseksi ja päätösvaltaiseksi.

4. Kokouksen työjärjestyksen hyväksyminen
   Hyväksyttiin esityslista kokouksen työjärjestykseksi.

5. Esitetään vuoden 2015 vuosikertomus
   Hallituksen esitys vuosikertomukseksi hyväksyttiin. (liite 1)

6. Esitetään tilit ja toiminnantarkastajan lausunto ja päätetään tilinpäätöksen vahvistamisesta
   Esiteltiin tilinpäätös 31.12.2015 ja kokouksen puheenjohtaja luki toiminnantarkastuskertomuksen.
   Tilinpäätös vahvistettiin. (liite 2)

7. Päätetään vastuuvapauden myöntämisestä vastuuvelvollisille
   Myönnettiin vastuuvapaus vastuuvelvollisille.

8. Muut asiat
   Käytiin läpi tapahtumakalenteri vuodelle 2016

   Britit Kehäkessalla tapahtumat jatkuvat viime vuoden tapaan joka kuukauden 3. perjantaina.

   Fun Oilin edustaja tiedusteli mahdollisuutta esitellä tuotteita Haikon Picnicissä

   - Kutsutaan Fun Oil Haikon sijaan Kehäkessatapahtumaan. Pyydetään ottamaan yhteyttä Ari Leppälään.

   Haikko Picnic

   - Kauko tilaa palkinnot
   - Mikko tulostaa uudet opasteet
   - Hallitus suunnittelee tapahtuman aikataulun

   Kerhon ajokauden päättäjäisiä varten hallitus selvittää vaihtoehtoja paikaksi.

9. Kokouksen päättäminen
   Puheenjohtaja päätti kokouksen klo 20.00.

Pöytäkirjan vakuudeksi

Kari Vavuli	Kauko Ruuska
puheenjohtaja	sihteeri

Olemme tarkastaneet pöytäkirjan ja todenneet sen vastaavan kokouksen kulkua.

Vantaalla .4.2016

Merja Autio	Helena Ruuska